

[Aksel Larsen.]

til, hvis de er i Stand til det, at beholde deres hidtidige Erhverv og Indtjeningsmulighed, og de har Ret til at modtage lønede Bierhverv, og vi ved jo, at dette sker i ret stor Udstrækning. Hvis man overhovedet vil diskutere Pensioner til Rigsdagens Medlemmer med os, saa kommer man til at gaa ind paa den Tanke, vi tidligere har fremsat, at saa skal der indføres et absolut Forbud mod, at Rigsdagens Medlemmer har indtægtgivende Bierhverv. Man maa tillige tænke paa Spørgsmaalet om, at hvis man vil pensionere Rigsdagsmedlemmerne, hvis man siger, de er en Art Tjenestemænd, saa maa de ogsaa finde sig i at leve af det Vederlag, de faar som Rigsdagsmedlemmer, og det vil i saa Fald ikke blive Vederlag, men Løn. Hvis man ikke vil gaa ind herpaa, er det ganske urimeligt at ville fastsætte Pensioner.

Hvad disse Pensioner og Reglerne for deres Udbetaling angaar, er der i øvrigt et Par Detailler, som jeg synes, Rigsdagens Partier, der har Ansvaret for denne Del af Lovforslaget, skulde tænke lidt over. Man fastsætter, at Pension skal kunne udbetales, naar den paagældende er fyldt 60 Aar. Paa et Tidspunkt, hvor man beskæftiger sig med at faa Aldersgrænsen for Opnaaelsen af Aldersrente sat op til om muligt 70 Aar, synes man saa, det ser godt ud, at Rigsdagsmedlemmerne siger: de, der har arbejdet i Roerne eller i Tørvemoserne eller Fabrikkerne hele Livet, skal vente til de bliver 65, 67 eller 70 Aar, før de kan faa en beskedent Aldersrente, men Rigsdagsmedlemmer kan forventes at være saa udslidte, at de skal have Pension allerede fra deres 60. Aar? Jeg synes det ikke.

Der findes uheldige Detailbestemmelser i den her foreslaaede § 101 g, hvor det siges, at selv om man indtager en lønnet Tjenestemandsstilling, kan man alligevel faa Pension som Rigsdagsmedlem, og selv om man har Ret til Pension fra anden offentlig Stilling, beskærer det ikke ens Ret til at faa Pension som Rigsdagsmedlem og omvendt. Jeg vil gerne spørge dem, som er Ophavsmænd til dette Pensionsforslag, hvorledes de vil begrunde, at Rigsdagsmedlemmer, som ikke er i anden offentlig Stilling, og som ikke er pensionsberettigede fra nogen anden Stilling, men er henvist til Aldersrente, naar de naar den dertil krævede Alder, saa ikke har den samme Fordel? Der staar intet om, at Aldersrenten ikke beskæres, hvis et fhv. Rigsdagsmedlem faar Pension.

Det er Detailbestemmelser, dem er vi Modstandere af. Men vi er Modstandere af

Pensionsbestemmelserne som Helhed. Man anfører som Begrundelse herfor, at der hidtil har eksisteret en Understøttelsesordning, som ikke var tilstrækkelig, og at man nu maa have Forholdet bragt ind under mere faste Rammer. Om denne Understøttelsesordning vil jeg sige, at den har vort Parti først lært at kende, efter at vi fik saa mange Mandater her i Salen, at vi kunde faa et Medlem i Præsidiet. Før den Tid var det i hvert Fald for os en Hemmelighed, at man udbetaler Understøttelser til fhv. Rigsdagsmedlemmer og fhv. Rigsdagsmænds Enker. Man har sagt til mig, at det er ikke ulovligt, for der findes under Statsministeriet en Udgiftspost, der hedder Overordentlige Understøttelser, og naar man kan have det, kan man ogsaa udbetale saadanne Understøttelser. Jeg vil ikke give mig til at lave Lovtrækkeri om, hvorvidt det er ulovligt, eller det ikke er ulovligt, men jeg finder i hvert Fald ikke, at det er heldigt, at en saadan Understøttelsesordning har kunnet eksistere i mange Aar, uden at samtlige Partier paa Rigsdagen har været klar over det, og jeg sætter et Spørgsmaalstegn ved, om det overhovedet er lovligt, og om det er rimeligt at have en saadan Understøttelsesordning.

Jeg erkender, at den Understøttelsesordning, der har været hidtil, har været uhyre beskedent og har medført saa beskedne Udgifter for Statskassen, at det egentlig ikke er værd at hænge sig i. Men hvis man nu kunde tænke sig at lade Pensionsforslaget falde og saa i Stedet for indføre en fast Understøttelsesordning for gamle veltjente Rigsdagsmedlemmer, saa er jeg tilbøjelig til at tro, at mit Parti vil gaa imod det. Det kan vel heller ikke være saadan, at en almindelig Slider, der er blevet gammel, skal klare sig for Aldersrenten, men Rigsdagsmedlemmer, dem kan man anstændigvis ikke byde, at de skal leve af Aldersrente. Jeg synes i hvert Fald ikke, det ser godt ud at komme med et saadant Ræsonnement, og det maa være det, der ligger til Grund saavel for Tanken om en eventuel Understøttelsesordning som for Forslaget om Pension.

Jeg har villet fremkomme med disse Bemærkninger, fordi mit Parti er det eneste, som i Forhaandsforhandlingerne er gaaet imod dette Pensionsforslag, medens de andre Partier er gaaet ind for Forslaget, saaledes som det er udformet her. Det er for mig en Glæde, at dette Forslag har mødt Modvind i den offentlige Debat, og at i hvert Fald en stor Del af Dagspressen har tilsluttet sig det Standpunkt, vi har indtaget, og er gaaet imod Tanken om at pensionere Rigsdags-